

خودنمایی کند؟ تقویت دلسوزی برای همدیگر، خیرخواهی نسبت به یکدیگر، غم خوار همدیگر بودن، هوای دل همدیگر را داشتن، حس خوب درونی نسبت به هم داشتن، حس دوست داشتن از صمیم قلب و... همگی آجرهای ساختن خانه هم دلی است. در فرهنگ و معارف انسان ساز اسلام و در ادبیات کهن فارسی نیز این معنی و این نگاه، بزرگ و برجسته شده است. قرآن کریم این گونه از خانواده سالم پرده برداری می کند که: «این خداست که مودت و رحمت را در درون شما بنیان نهاد تا با آن به آرامش برسید». پیام آور مهربانی ها و رسول اعظم انسانیت حضرت محمد ﷺ نیز فرمود: ای مردان! قلب خود را برای همسرانتان پاک و خوشایند سازید تا با شما و در کنار شما بمانند. ای خانم ها! بهترین شما زنی است که قلبی سرشار از عواطف داشته باشد؛ کاری کنید که قلب همسرتان به آرامش برسد. در ادبیات پرمغز پارسی نیز آمده است: «دل نشان شد سخنم تا که قبولش کردی»؛ یا «هم دلی از هم زبانی خوش تر است»؛ یا «سخن کز دل برآید لاجرم بر دل نشیند». شاعری نکته سنج نیز گفته است:

هم دلی از هم ره ی بالاتراست / هم دلی از هر نظر زیباتراست
هم دلی باشد بسی با عشق و شور / هم ره ی باشد چه بس با جبر و زور
هم رهان در راه با صدها غرور / هم دلان دریادلانی هم عبور
هم رهان هر یک خودی بالا برند / هم دلان هر دل به دل داری خرنند
پس بیاییم هم دل باشیم تا هم فکر شویم. بیاییم هم فکر باشیم
تا هم زبان شویم؛ و بیاییم هم زبان باشیم تا همکار و همراه
شویم. سربلند باشید.

در فضای ارتباطی و محیط زندگی خانوادگی ما، چهار کلمه خیلی خودنمایی می کنند. اصلاً این واژه ها بیش از آن که کلمه باشند، یک حس و حال درونی هستند. بگذارید همین جا از این واژه ها رونمایی کنم؛ هم فکری، هم زبانی، هم دلی و هم کاری که دوست دارم از این به بعد از سر اختصار یا به رمز به آن ها بگویم «معجون شفا بخش چهار هم». حضور این «هم» ها در خانواده آرامش ساز است و نبودنشان، اضطراب آور و آشفتگی ساز. نکته مهم اما قاعده مند بودن آن هاست که کمتر شنیده شده است. بگذارید سخنم را با یک پرسش ادامه بدهم: آیا برای در کنار هم قرار دادن این چهار هم، ترتیبی هم وجود دارد؟ یعنی در ارتباط درون خانوادگی کدام یک مقدم بر دیگری است؟ من به شما توصیه می کنم که احترام همدلی را بیشتر نگه دارید و آن را در صدر این چهار هم بنشانید. چرا؟ همدلی یعنی پیوند جان ها، گره خوردن عواطف، دل سرشار از محبت، احساس ناب یکی بودن، طراوت یک روح در دو بدن و... گاهی همسران گلایه می کنند که ای دریغ از دو کلمه صحبت با هم، امان از یک بار هم فکری و آه از یک بار هم کاری. هر کسی راه خودش را می رود، فقط در یک خانه ایم و زیر یک سقف و والسلام. عدم هم فکری، نبود هم راهی و فقدان گفت و گو، آرامش و پویایی را از زندگی می گیرند؛ اما این ها همه حلقه های متصل به هم چرخه زندگی اند. تا دل ها به هم نزدیک نباشند، هم فکری مجال حضور نمی یابد؛ و چون هم فکری نباشد، هیچ گفت و گوی مثبتی زاییده نمی شود؛ و بالاخره چگونه هم کاری بدون گفت و گو

